

Shabbat Ha-chodesh/Sh'mini

6 April 2024 27 Adar II 5784

1st Torah Reading

Leviticus 11:1-20

(1) יהוה spoke to Moses and Aaron, saying to them: (2) Speak to the Israelite people thus: These are the creatures that you may eat from among all the land animals: (3) any animal that has true hoofs, with clefts through the hoofs, and that chews* *chews* Lit. “brings up.” the cud—such you may eat. (4) The following, however, of those that either chew the cud or have true hoofs, you shall not eat: the camel—although it chews the cud, it has no true hoofs: it is impure for you; (5) the daman—although it chews the cud, it has no true hoofs: it is impure for you; (6) the hare—although it chews the cud, it has no true hoofs: it is impure for you; (7) and the swine—although it has true hoofs, with the hoofs cleft through, it does not chew the cud: it is impure for you. (8) You shall not eat of their flesh or touch their carcasses; they are impure for you.

ויקרא י"א:א-כ'

(א) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אלהם: (ב) דברו אל בני ישראל לאמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר עליה ארץ: (ג) כל מפרסת פרסה ושסעת שסע פרסת מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: (ד) אך את־זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפרסי הפרסה את־הגמל כִּי־מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס טמא הוא לכם: (ה) ואת־השפן כִּי־מעלה גרה הוא ופרסה לא יפריס טמא הוא לכם: (ו) ואת־הארנבת כִּי־מעלת גרה הוא ופרסה לא הפריסה טמא הוא לכם: (ז) ואת־החזיר כִּי־מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה והוא גרה לא־יגור

(9) These you may eat of all that live in water: anything in water, whether in the seas or in the streams, that has fins and scales—these you may eat. (10) But anything in the seas or in the streams that has no fins and scales, among all the swarming things of the water and among all the other living creatures that are in the water—they are an abomination for you (11) and an abomination for you they shall remain: you shall not eat of their flesh and you shall abominate their carcasses. (12) Everything in water that has no fins and scales shall be an abomination for you. (13) The following* **The following** *A number of these cannot be identified with certainty.* you shall abominate among the birds—they shall not be eaten, they are an abomination: the eagle, the vulture, and the black vulture; (14) the kite, falcons of every variety; (15) all varieties of raven; (16) the ostrich, the nighthawk, the sea gull; hawks of every variety; (17) the little owl, the cormorant, and the great owl; (18) the white owl, the pelican, and the bustard; (19) the stork; herons of every variety; the hoopoe, and the bat. (20) All winged swarming things that walk on fours shall be an abomination for you.

טמא הוא לכם: (ח) מבשרם לא
 תאכלו ובנבלתם לא תגעו
 טמאים הם לכם: (ט) את־זה
 תאכלו מכל אשר במים כל
 אשר־לו סנפיר וקשקשת במים
 בימים ובנחלים אתם תאכלו:
 (י) וכל אשר אין־לו סנפיר
 וקשקשת בימים ובנחלים מכל
 שרץ המים ומכל נפש החיה
 אשר במים שקץ הם לכם: (יא)
 ושקץ יהיו לכם מבשרם לא
 תאכלו ואת־נבלתם תשקצו:
 (יב) כל אשר אין־לו סנפיר
 וקשקשת במים שקץ הוא לכם:
 (יג) ואת־אלה תשקצו מן־העוף
 לא יאכלו שקץ הם את־הנשר
 ואת־הפרס ואת העזניה: (יד)
 ואת־הדאה ואת־האיה למינה:
 (טו) את כל־ערב למינו: (טז)
 ואת בת היענה ואת־תחמס
 ואת־השחף ואת־הנץ למינהו:
 (יז) ואת־הכוס ואת־השלך
 ואת־הינשוף: (יח)
 ואת־התנשמת ואת־הקאת
 ואת־הרחם: (יט) ואת החסידה
 האנפה למינה ואת־הדוכיפת
 ואת־העטלף: (כ) כל שרץ העוף
 ההלך על־ארבע שקץ הוא לכם:

2nd Torah Reading:

Exodus 12:1-11

(1) יהוה said to Moses and Aaron in the land of Egypt: (2) This month shall mark for you the beginning of the months; it shall be the first of the months of the year for you. (3) Speak to the community leadership of Israel* **community leadership of Israel** *Heb. kol 'adat yisra'el, lit. "whole community of Israel," which here denotes the part ("leadership") that acts on behalf of the whole ("community"). See the Dictionary under 'edah.* and say that on the tenth of this month each of them shall take a lamb* **lamb** Or "kid." *Heb. seh means either "sheep" or "goat"; cf. v. 5. to a family, a lamb to a household.* (4) But if the household is too small for a lamb, let it share one with a neighbor who dwells nearby, in proportion to the number of persons: you shall contribute for the lamb according to what each household will eat. (5) Your lamb shall be without blemish, a yearling male; you may take it from the sheep or from the goats. (6) You shall keep watch over it until the fourteenth day of this month; and all the

שמות י"ב:א-י"א

(א) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אֶהְיֶה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:
(ב) הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה: (ג) דַּבְּרוּ אֶל־כָּל־עֵדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּעֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֹׁהַ לְבֵית־אִבְתּוֹ שֹׁהַ לְבַיִת: (ד) וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהֵיֹת מִשֹּׁהַ וְלִקַּח הוּא וּשְׂכֵנֹו הִקְרַב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נֶפֶשׁ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ תִכְסּוּ עַל־הַשֹּׁהַ: (ה) שֹׁהַ תְּמִים זָכָר בְּיָשׁוּב הַיְהִי לָכֶם מִן־הַכֹּבָשִׁים וּמִן־הָעִזִּים תִּקְחוּ: (ו) וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעַת עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וּשְׁחָטוּ אֹתוֹ כָּל־קֹהֶל עֵדַת־יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבִים: (ז) וְלִקְחוּ מִן־הַדָּם וּנְתַנּוּ עַל־שַׁתֵּי הַמְּזוֹזוֹת וְעַל־הַמִּשְׁקוּף עַל הַבְּתָיִם אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם: (ח) וְאֲכָלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל־מְרוֹרִים יֹאכְלֶהוּ: (ט) אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ

assembled congregation of the Israelites shall slaughter it at twilight. (7) They shall take some of the blood and put it on the two doorposts and the lintel of the houses in which they are to eat it. (8) They shall eat the flesh that same night; they shall eat it roasted over the fire, with unleavened bread and with bitter herbs. (9) Do not eat any of it raw, or cooked in any way with water, but roasted—head, legs, and entrails—over the fire. (10) You shall not leave any of it over until morning; if any of it is left until morning, you shall burn it. (11) This is how you shall eat it: your loins girded, your sandals on your feet, and your staff in your hand; and you shall eat it hurriedly: it is a passover offering* *passover offering* Or “protective offering”; Heb. *pesah*. to יהוה.

נָא וּבִשְׁלַל מִבֶּשֶׂל בַּמַּיִם כִּי
אִם-צָלִי-אֵשׁ רָאשׁוּ עַל-כַּרְעֵיו
וְעַל-קַרְבּוֹ: (י) וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ
עַד-בֶּקֶר וְהִנְתֵּר מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר
בְּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ: (יא) וְכָכָה תֹאכְלוּ
אֹתוֹ מִתְנִיכֶם חֲגָרִים נָעֲלִיכֶם
בְּרַגְלֵיכֶם וּמִקְלַכֶּם בְּיַדְכֶם
וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחֶפְזוֹן פֶּסַח הוּא
לַיהוָה:

Haftarah Reading:

II Kings 23:21-27

(21) The king commanded all the people, “Offer the passover sacrifice to the ETERNAL your God as prescribed in this scroll of the covenant.” (22) Now the passover

מַלְכִים ב כ"ג: א-כ"ז
(כא) וַיִּצְוֵה הַמֶּלֶךְ אֶת-כָּל-הָעָם
לֵאמֹר עֲשׂוּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כַּכְּתוּב עַל סֵפֶר הַבְּרִית הַזֶּה:

sacrifice had not been offered in that manner in the days of the chieftains who ruled Israel, or during the days of the kings of Israel and the kings of Judah. (23) Only in the eighteenth year of King Josiah was such a passover sacrifice offered in that manner to GOD in Jerusalem. (24) Josiah also did away with the necromancers and the mediums, the oracle idols and the fetishes—all the detestable things that were to be seen in the land of Judah and Jerusalem. Thus he fulfilled the terms of the Teaching recorded in the scroll that the priest Hilkiyah had found in the House of GOD. (25) There was no king like him before who turned back to GOD with all his heart and soul and might, in full accord with the Teaching of Moses; nor did any like him arise after him. (26) However, GOD did not turn away from the awesome wrath that had blazed up against Judah because of all the things Manasseh did to provoke God's anger. (27) GOD said, "I will also banish Judah from My presence as I banished Israel; and I will reject the city of Jerusalem that I chose and the House where I said My name would abide."

(כב) כִּי לֹא נַעֲשֶׂה כַּפֹּסֶח הַזֶּה
 מִיְמֵי הַשְּׂפֹטִים אֲשֶׁר שָׁפְטוּ
 אֶת־יִשְׂרָאֵל וְכָל יְמֵי מַלְכֵי
 יִשְׂרָאֵל וּמַלְכֵי יְהוּדָה: (כג) כִּי
 אִם־בְּשִׂמְנֵה עֲשִׂירֵה שָׁנָה לַמֶּלֶךְ
 יֵאֱשִׂיֶהוּ נַעֲשֶׂה הַפֹּסֶח הַזֶּה
 לַיהוָה בִּירוּשָׁלַם: (כד) וְגַם
 אֶת־הָאֲבוֹת וְאֶת־הַיִּדְעָנִים
 וְאֶת־הַתַּרְפִּילִים וְאֶת־הַגְּלִילִים וְאֶת־
 כָּל־הַשִּׁקְצִים אֲשֶׁר נִרְאוּ בְּאֶרֶץ
 יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם בְּעַר יֵאֱשִׂיֶהוּ
 לְמַעַן הַקִּים אֶת־דְּבַר־יְהוָה
 הַכְּתוּבִים עַל־הַסֵּפֶר אֲשֶׁר מָצָא
 חִלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן בֵּית יְהוָה: (כה)
 וְכַמֵּהוּ לֹא־הָיָה לְפָנָיו מֶלֶךְ
 אֲשֶׁר־שָׁב אֶל־יְהוָה בְּכָל־לִבּוֹ
 וּבְכָל־נַפְשׁוֹ וּבְכָל־מְאֹדוֹ כְּכָל־
 תּוֹרַת מֹשֶׁה וְאַחֲרָיו לֹא־קָם
 כָּמֹהוּ: (כו) אַךְ לֹא־שָׁב יְהוָה
 מִחֲרוֹן אַפּוֹ הַגָּדוֹל אֲשֶׁר־חָרָה
 אַפּוֹ בְּיְהוּדָה עַל כָּל־הַכַּעֲסִים
 אֲשֶׁר הִכְעִיסוּ מִנְּשָׂה: (כז) וַיֹּאמֶר
 יְהוָה גַּם אֶת־יְהוּדָה אֲסִיר מֵעַל
 פְּנֵי כַּאֲשֶׁר הִסְרֹתִי אֶת־יִשְׂרָאֵל
 וּמֵאַסְתִּי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת
 אֲשֶׁר־בְּחֹרְתִי אֶת־ירוּשָׁלַם
 וְאֶת־הַבַּיִת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי יְהִי
 שְׁמִי שָׁם:

